

Piirideta Euroopa

Schengeni ala

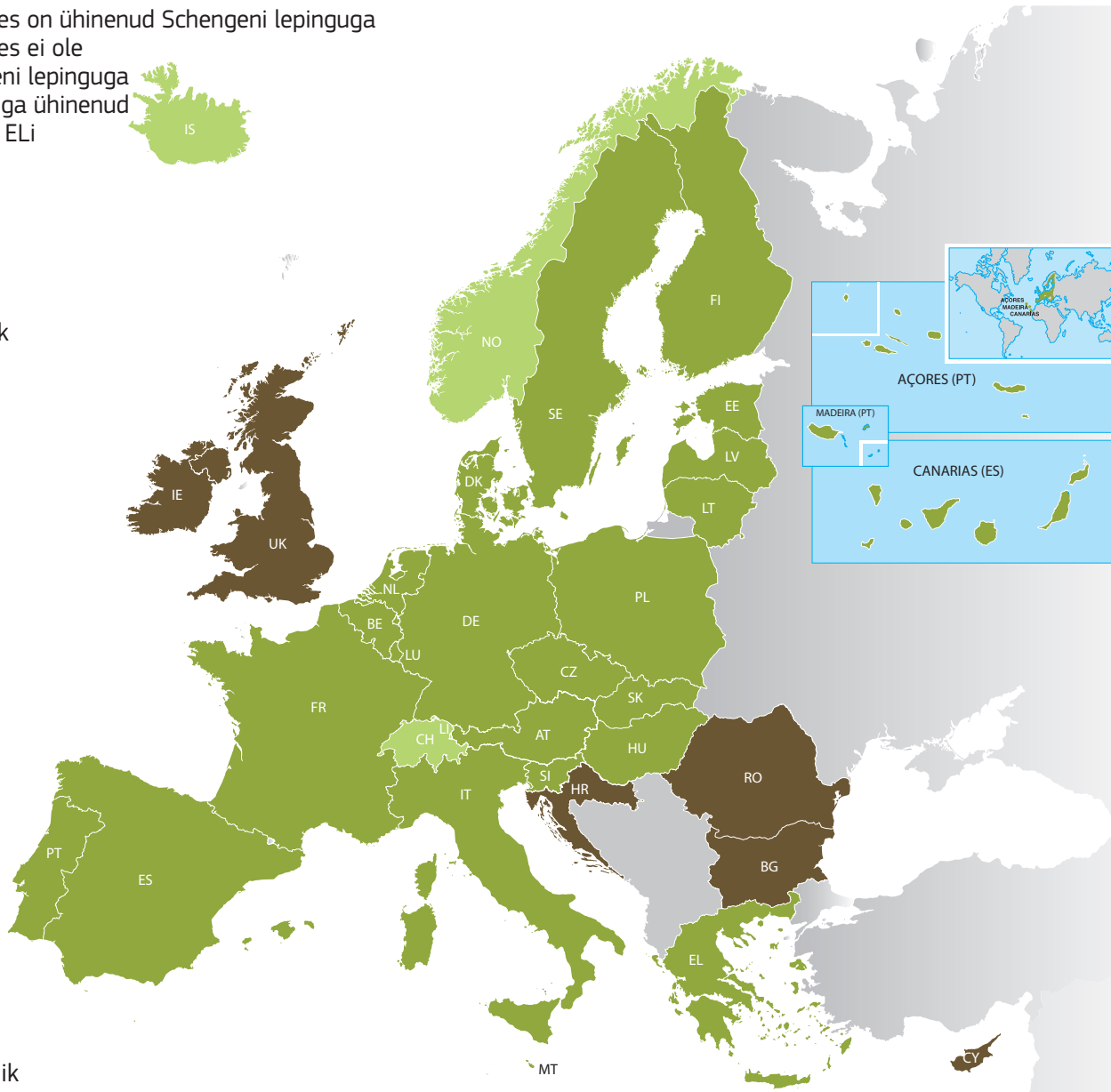

Rände- ja
siseküsimused

Schengeni ala

- ELi liikmesriigid, kes on ühinenud Schengeni lepinguga
- ELi liikmesriigid, kes ei ole ühinenud Schengeni lepinguga
- Schengeni lepinguga ühinenud riigid, kes ei kuulu ELi

AT	Austria
BE	Belgia
BG	Bulgaaria
CH	Šveits
CY	Küpros
CZ	Tšehhi Vabariik
DE	Saksamaa
DK	Taani
EE	Eesti
EL	Kreeka
ES	Hispaania
FI	Soome
FR	Prantsusmaa
HR	Horvaatia
HU	Ungari
IE	Iirimaa
IS	Island
IT	Itaalia
LI	Liechtenstein
LT	Leedu
LU	Luksemburg
LV	Läti
MT	Malta
NL	Madalmaad
NO	Norra
PL	Poola
PT	Portugal
RO	Rumeenia
SE	Rootsi
SI	Sloveenia
SK	Slovakkia
UK	Ühendkuningriik

Märkus: Schengeni ala laienes viimati 19. detsembril 2011, kui lepinguga ühines Liechtenstein.

Piirideta Euroopa

Schengeni ala

Kõik sai alguse 1985. aastal, mil viis Euroopa Liidu (EL) liikmesriiki otsustasid kaotada kontrolli omavahelistel sisepiiridel – nii sündiski Schengeni ala. Maailmajaos, kus riigid valasid kunagi oma territooriumi kaitsmiseks verd, on tänapäeval piirid olemas ainult kaardil. Eurooplased teevad Schengeni alal igal aastal üle 1,25 miljardi reisi. Sisepiirideta Euroopa toob ka majandusele väga suurt kasu, mis näitab, kui käegakatsutav, populaarne ja edukas on Schengeni süsteem ning kui tähtis on see meie igapäevaelu ja ühiskonna jaoks. Me peame seda ühist süsteemi hoidma ja tugevdama.

Piiride kõrvaldamisele, julgeoleku tagamisele ja usalduse tekkimisele kulus pärast kahte laastavat maailmasõda palju aastaid. Schengeni ala loomine on üks ELi suuremaid saavutusi, mida ei saa enam tagasi pöörata. Vaba liikumise õigus on muutnud Euroopa väiksemaks ja ühendab meid. Kasutage ja väärtustage seda õigust. Astuge rongile, istuge autosse ja külastage oma naabreid. See kõik on võimalik, ilma et tuleks mõelda piiridele.

Head reisimist!

Dimitris Avramopoulos,
rände, siseküsimuste ja kodakondsuse volinik

Schengeni ala

Schengeni ala võimaldab reisida piiramatult 26 riigi territooriumil, kus elab üle 400 miljoni kodaniku.

Sisepiirikontrollita ala

Praegu moodustavad Schengeni ala 26 Euroopa riiki (neist 22 on Euroopa Liidu liikmesriigid): Belgia, Tšehhi Vabariik, Taani, Saksamaa, Eesti, Kreeka, Hispaania, Prantsusmaa, Itaalia, Läti, Leedu, Luksemburg, Ungari, Malta, Madalmaad, Austria, Poola, Portugal, Sloveenia, Slovakkia, Soome ja Rootsi, samuti Island, Liechtenstein, Norra ja Šveits.

Sisepiirikontrollita ala koosseisu kuulumine tähendab, et need riigid:

- ei tee oma sisepiiridel (st Schengeni lepinguga ühinenud kahe riigi vahelisel piiril) piirikontrolli;
- teevad oma välispiiril (st Schengeni riigi ja Schengeni alasse mittekuuluva riigi vahelisel piiril) kontrolle, mis põhinevad selgelt kindlaks määratud kriteeriumidel.

Selle tulemusel saavad nii ELi kodanikud kui ka kolmandate riikide kodanikud Schengeni alal vabalt reisida ja neid kontrollitakse üksnes välispiiri ületamisel.

Bulgaaria, Horvaatia, Küpros, Iirimaa, Rumeenia ja Ühendkuningriik on ELi liikmesriigid, kes ei kuulu või veel ei kuulu Schengeni ala koosseisu. See tähendab, et lendu ühest sellisest riigist Schengeni riiki loetakse välislennuks, mille puhul kohaldatakse piirikontrolli. Siiski on ELi kodanikel õigus ELi piires reisides vabalt liikuda, sõltumata sellest, kas nende päritoluriik kuulub Schengeni ala koosseisu või mitte. ELi kodanike suhtes, kes saavad ELi liikmesriiki, mis ei ole Schengeni lepinguga ühinenud, kohaldatakse põhimõtteliselt üksnes minimaalset isikukontrolli reisidokumentide (pass või isikutunnistus) alusel.

Sisepiiril ...

... ei kohaldata teie suhtes piirikontrolli.

... peavad Schengeni riigid kõrvaldama kõik sujuva maanteeliikluse tõkked, näiteks tarbetud kiiruspiirangud.

... võib teha politseikontrolle, kuid ainult siis, kui politseil on teavet, et avalik julgeolek võib olla ohustatud, või kahtlustatakse piiriülest kuritegevust.

... võib teha kontrolli sadamas ja lennujaamas, kuid ainult veendumaks, et tegemist on õige piletiomanikuga.

Kui leiate, et teid on sisepiiril ebaseaduslikult kontrollitud, saate esitada kaebuse Euroopa Komisjonile: http://ec.europa.eu/atwork/applying-eu-law/make_a_complaint_en.htm.

Ühinemine Schengeni alaga

Schengeni alaga ühinemiseks peavad tulevased Schengeni riigid näitama, et nad on võimelised:

- võtma kohustuse kontrollida ala välispiiri teiste Schengeni riikide nimel ja väljastama ühtseid lühiajalisi viisasid (Schengeni viisad).
- tegema teiste Schengeni riikidega tõhusat koostööd, et tagada kõrgetasemeline julgeolek pärast kontrolli kaotamist sisepiiridel.
- kohaldama Schengeni piirieskirju, mis hõlmavad näiteks maa-, mere- ja õhupiiri kontrolli, viisade väljastamist, politseikoostööd ja isikuandmete kaitset.
- ühinema Schengeni infosüsteemiga (SIS) ja viisainfosüsteemiga (VIS) ning neid kasutama.

Schengeni riike hinnatakse korrapäraselt, et kontrollida Schengeni piirieskirjade nõuetekohast kohaldamist.

Turvaline ala

Et tagada sisepiirideta alal turvalisus, vahetavad Schengeni riigid teavet võitlemaks organiseeritud piiriülese kuritegevuse ja terrorismi vastu. Riigid on tõhustanud politseikoostööd, eelkõige jälitamise ja piiriülese jälgimise abil, politseikoostöö ühiskeskuste ja ühisrühmade loomise teel ning SISi kasutamise kaudu.

Jälitamine värsketel jälgedel võimaldab ühe Schengeni riigi politseiametnikel jälitada raske kuriteo toimepanemiselt tabatud kurjategijat üle riigipiiri ja pidada ta kinni teise Schengeni riigi territooriumil.

Piiriülene jälgimine võimaldab politseiametnikel jätkata kahtlustatavate kurjategijate jälgimist ka üle Schengeni ala sisepiiride.

Eriti kujukas näide Schengeni riikide tugevdatud koostööst on kahe- või mitmepoolsed politseikoostöö keskused, mida Euroopas on seni loodud umbes 50, samuti märkimisväärne arv ühisrühmi. See võimaldab vahetada piirkondlikul tasandil kiiresti teavet ja reageerida kärmelt vahetule ohule piirialal.

Schengeni piirieskirjadega lubatakse riikide ametiasutustel taaskehtestada erakorralises olukorras ajutiselt sisepiiri-kontroll, kui julgeolekut ähvardab tõsine oht või kui välispiiril ilmnevad suured vajakajäämised, mis võivad ohustada Schengeni ala üleüldist toimimist.

Et hõlbustada seaduslikku reisimist ilma julgeolekut nõrgestamata, toetab EL oma liikmesriike Sisejulgeolekufondi piirihalduse rahastamisvahendi kaudu. Välispiiri haldamise ja kontrolli tugevdamiseks on aastateks 2014–2020 eraldatud kokku 2,76 miljardit eurot, et tõkestada ebaseaduslikku rännet ja täiustada Schengeni viisa taotlemise korda. Schengeni ala hõlmava politseikoostöö ja teabevahetuse suurendamiseks on EL eraldanud Sisejulgeolekufondi politseikoostöö rahastamisvahendi kaudu veel 1 miljard eurot.

© Euroopa Liit

Schengeni infosüsteem

Schengeni infosüsteem (SIS) loodi selleks, et tagada Schengeni riikides sisejulgeolek sisepiirikontrolli puudumise korral. See on suuremahuline infosüsteem, mis võimaldab politsei-, migratsiooni-, kohtu- ja muudel asutustel sisestada hoiatusteateid kadunud inimeste, kriminaalkuritegudega seotud isikute või esemete kohta ja kolmandate riikide kodanike kohta, kellel ei ole lubatud Schengeni alale siseneda ega seal viibida, ning teha nendega seotud päringuid. Seega kujutab SIS endast õiguskaitsealase koostöö tugisammast. Samal ajal aitab see märkimisväärselt kaasa Schengeni ala välispiiri kaitsmisele.

Õigus pääseda ligi Schengeni infosüsteemile

Igal isikul on õigus pääseda ligi tema kohta käivatele isikuandmetele SISis ja nõuda nende parandamist või kustutamist.

Kui te ei ole ELi liikmesriigi kodanik, saate oma taotluse esitada ükskõik missuguse Schengeni riigi konsulaadile. Kui olete Schengeni riigi kodanik, võite oma taotluse esitada otse hoiatusteate väljastanud pädevale riiklikule asutusele või edastada selle riigi andmekaitseasutuse kaudu.

Kui soovite täpsemat teavet selle kohta, kuidas taotleda ligipääsu oma andmetele, lugege juhiseid Euroopa Andmekaitseinspektori veebisaidilt <https://secure.edps.europa.eu/EDPSWEB/edps/Supervision>.

Schengeni ala merepiir on 42 673 km ja maismaapiir 7721 km pikkune

Ühise välispiiriga ala

Schengeni riigid jagavad ühist välispiiri, mille eest nad vastutavad sisepiirikontrolli puudumise tõttu ühiselt, et tagada julgeolek Schengeni alal. Siiski ei tähenda tõhus välispiirikontroll Euroopa muutmist ligipääsmatuks kindluseks. Vastupidi, Euroopa majanduslikke huve silmas pidades on tähtis elavdada reisi- ja turismiäri. Välispiir peab jääma avatuks ka inimestele, kes tulevad siia töötama või põgenevad sõja ja tagakiusamise eest.

Teatud kolmandate riikide kodanikud vajavad Schengeni alale sisenemiseks viisat. Schengeni riikidel on lühiajaliste Schengeni viisade väljastamiseks ühtsed piirieskirjad, mis

kehtivad kogu Schengeni alal. Sellised viisad võimaldavad isikul viibida ja reisida Schengeni riikides kuni 90 päeva vältel mis tahes 180 päeva pikkusel ajavahemikul.

Schengeni piirieskirjad sisaldavad ka kohaliku piiriliikluse korda, millega lihtsustatakse piiri lähedal elavate ELi-väliste naaberriikide kodanike sisenemist Schengeni alale. Schengeni riigid võivad sõlmida ELi-välise naaberriigiga lepingu, et lubada piirialal elavatel inimestel, kellel on vaja sageli Schengeni alal käia, teha seda ilma tavapärase piirikontrolli ja Schengeni viisata.

Hispaania tsiviilkaardiväe patrull-laev Rio Tambre kontrollisõidul Kanaari saarestikus Gran Canaria saare lähistel. Laeva ostu rahastati ELi Välispiirifondist.

Ostfjnnmarki politseipiirkonnale alluvad Norra sõjaväe piirivalvurid patrullivad Põhja-Norras Kirkenesi linna lähistel piiril Venemaaga. Politsei mootorsaanid, osa rõivastusest ja varustus hangiti ELi Välispiirifondi toel.

Välispiiril ...

... kohaldatakse ELi kodanike ja nende pereliikmete suhtes üldiselt minimaalset kontrolli, et tuvastada reisidokumendi põhjal nende isikusamasus.

... peavad kolmandate riikide kodanikud esitama kehtiva reisidokumendi ja vajaduse korral viisa või elamisloa, ning dokumendid, millega nad tõendavad oma reisi eesmärki ja seda, et neil on piisavalt raha enda ülalpidamiseks reisi ajal.

Kas teadsite, et ...

... pidevalt ajakohastatava nimekirja riikidest, mille kodanikud vajavad Schengeni alale sisenemiseks viisat, leiate rände ja siseasjade peadirektoraadi veebisaidilt http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/e-library/documents/policies/borders-and-visas/visa-policy/index_en.htm.

... Schengeni viisa taotlus tuleb esitada peamise sihtriigi konsulaadile, kus jagatakse ka üksikasjalikku teavet viisa taotlemise korra kohta.

Kui kaua võib viibida Schengeni alal Schengeni viisaga või ilma selleta?

Kui te ei tea, mitu päeva te võite veel Schengeni alal viibida, saate järelejäanud päevade arvu leida lühiajalise viisa kalkulaatori abil: http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/index_en.htm.

Viisainfosüsteem

Viisainfosüsteem (VIS) on IT-süsteem, mis ühendab kolmandates riikides tegutsevaid Schengeni riikide konsulaate, pädevaid riiklikke ametiasutusi ja kõiki Schengeni riikide välispiiril asuvaid piiripunkte. Tänu süsteemile saavad Schengeni riikide viisadega tegelevad ametiasutused jagada teavet viisataotluste kohta, piirivalvurid kontrollida biomeetriliste andmete (näiteks sõrmejäljed) põhjal, kas viisa esitanud isik on selle seaduslik omanik, ning pädevad ametiasutused tuvastada isikuid, kes on peetud Schengeni territooriumil kinni ilma dokumentideta või võltsitud dokumentidega. VISi kasutavad ka pädevad varjupaigaasutused.

Mida tähendab Schengeni ala reisijatele?

Eurooplased teevad Schengeni alal igal aastal üle 1,25 miljardi reisi

ELi liikmesriikide kodanikud

Francesca on Itaalia üliõpilane, kelle unistus on külastada koos sõpradega Rootsit. Ta on rongipileti juba ära ostnud, kuid ei tea, milliseid reisidokumente tal vaja läheb või kas ta peab täitma mingeid juriidilisi vorminõudeid. ELi kodanikuna on Francescal õigus minna kõikidesse ELi liikmesriikidesse, esitades kehtiva passi või isikutunnistuse, aga Schengeni ala piires võib ta reisida dokumente esitamata. Siiski peab tal kaasas olema kehtiv pass või isikutunnistus, sest temalt võidakse nõuda oma isiku tõendamist.

Peter on austerlane. Ta tahab minna Norrasse, aga ei tea, kas Norra suhtes kehtivad samad viisa- ja passinõuded kui ELi liikmesriikide suhtes. Kuigi Norra ei kuulu ELi, on ta Euroopa Majanduspiirkonna ja Schengeni liikmesriik ning kohaldab vaba liikumise eeskirju. Seetõttu peab Peteril kaasas olema vaid kehtiv pass või isikutunnistus, et vajaduse korral oma isikut tõendada.

Danuta on pärit Poolast ja töötab Brüsselis. Kuu aja pärast peab ta minema töökohtumisele oma kodulinna Varssavisse, kus elavad tema vanemad. Ta tahab oma pisitütre Eva kaasa võtta ja olla veidi aega vanemate juures. Danutal ja Eval on Euroopa Liidu kodanikena õigus ELi ja Schengeni ala piires kõikjale reisida. See õigus ei olene sellest, kas reisiraksete töötajaks või eraviisiliselt. Danuta peab lihtsalt hoolitsema selle eest, et tal endal ja Eval oleks kaasas oma isiklik pass või isikutunnistus.

Angel on hispaanlane. Ta lendab kord kuus Bulgaariasse oma tüdruksõbrale külla. Kuigi Bulgaaria on Euroopa Liidu liige, ei kuulu see riik Schengeni ala koosseisu, nagu veel viis ELi liikmesriiki (Horvaatia, Iirimaa, Küpros, Rumeenia ja Ühendkuningriik). See tähendab, et Bulgaariasse minnes ja sealt naastes peab ta esitama oma passi ja läbima ELi kodanikele kehtestatud tavalise minimaalse piirikontrolli.

Kas teadsite, et ...

... praktilist teavet Euroopas reisimise kohta leiate portaalist „Teie Euroopa”: ec.europa.eu/youreurope.

... teabekeskus Europe Direct vastab teie küsimustele telefonitsi (00800 67891011) ja e-kirja teel: europa.eu/europedirect.

2013. aastal väljastati kolmandate riikide kodanikele üle 16 miljoni Schengeni viisa

Kolmandate riikide kodanikud

Martine on Kanada üliõpilane. Ta võitis stipendiumi, millega ta saab veeta kaks kuud Pariisis Sorbonne'i ülikoolis, et oma diplomitöö tarvis materjali koguda. Enne Kanadasse naasmist tahaks ta Itaalias, Hispaanias ja Kreekas kolm nädalat ringi sõita. Martine võib kolmanda riigi kodanikuna siseneda Schengeni territooriumile ja seal reisida kuni 90 päeva, tingimusel et ta vastab teatavatele territooriumile sisenemise tingimustele. Esmajoones on tal vaja kehtivat passi. Samuti peab ta suutma tõendada, mis on tema reisi eesmärk, et tal on kavandatava Euroopas viibimise ajaks olemas enda ülalpidamiseks vajalik raha ja et ta on juba ostnud tagasisõidupileti (või tal on selle ostmiseks piisavalt raha). Kanada kodanikuna ei ole Martine'il lühiajalist (Schengeni) viisat vaja.

Punjit on pärit Indiast ja kavatseb oma puhkuse ajal käia mitmes Schengeni riigis: Kreekas, Hispaanias, Prantsusmaal ja Itaalias. Ta viibib Euroopas kuu aega. Punjtil on Euroopasse minekuks vaja lühiajalist viisat, sest India kuulub nende kolmandate riikide nimekirja, mille kodanikel peab olema viisa Schengeni ala välispiiri ületamiseks. Kuna Punjtil ei ole peamist sihtkohta, peab ta viisat taotlema selle ELi liikmesriigi saatkonnas või konsulaadis, kus ta viibib kõige kauem. Kui ta jääb erinevatesse Schengeni riikidesse sama pikaks ajaks, peaks ta viisat taotlema selle riigi konsulaadis, kus ta ületab esimest korda Schengeni ala piiri. Saadud viisaga võib ta reisida kogu Schengeni alal.

Hisham on tuneeslane. Ta elab Saksamaal ja veedab puhkuse oma vanemate juures Tuneesias. Tagasiteel tahaks ta külastada oma venda Portugalis. Tal on Saksamaal väljastatud kehtiv elamisluba. Saksamaa kuulub Schengeni ala koosseisu. Seega vajab Hisham reisimiseks ainult elamisluba ja kehtivat reisidokumenti ning ta ei pea taotlema Schengeni viisat. Kolmanda riigi kodanikuna võib Hisham lühiajaliseks külastuseks minna ilma viisata Portugali, mis

on samuti Schengeni riik, esitades lihtsalt oma passi ja Saksamaal väljastatud elamisluba. Kui Hishami elamisluba oleks väljastatud ELi liikmesriigis, kes ei ole Schengeni lepinguga ühinenud, ei saaks ta ilma lühiajalise viisata Schengeni riikidesse minna.

Solinas on Boliiviast. Ta tahaks kolida Hispaaniasse, sest on leidnud endale töökoha Madridis. Kuna Solinas kavatseb viibida Madridis kauem kui 90 päeva, vajab ta pikaajalist viisat või elamisluba. ELi õigusega on kehtestatud teatud töötajarühmade, näiteks kvalifitseeritud töötajate ja teadlaste jaoks nõuded, mida kolmandate riikide kodanikud peavad ELis elamiseks ja töötamiseks täitma. ELi õigusega reguleerimata töötajarühmade puhul on Schengeni liikmesriikidel õigus pikaajaliste viisade või elamislubade väljastamise tingimused ise kindlaks määrata.

Schengeni ala loomisega alustati 1985. aastal. Siis kirjutasi viis riiki alla Schengeni lepingule, millega nähti ette kontrolli järkjärguline kaotamine ühistel piiridel. Lepingut täiendati 1990. aastal Schengeni lepingu rakendamise konventsiooniga, milles sätestati sisepiirikontrolli lõplik kaotamine ja hulk vajalikke lisameetmeid. Konventsiooniga karmistati kontrolli välispiiril, nähti ette ühtse viisa väljastamise menetlus, loodi Schengeni infosüsteem (SIS), tõhustati politseikoostööd sisepiiridel ja parandati uimastiäri vastu võitlemise meetmeid.

Olulised sündmused

Schengeni leping sai nime ühe väikese Luksemburgi küla järgi, mis asub kohas, kus ristuvad Luksemburgi, Prantsusmaa ja Saksamaa piir. Valitsustevahelise algatusena alanud Schengeni koostöö on nüüdseks kaasatud ELi õigusaktidesse ja eeskirjadesse.

Juuni 1985

Belgia, Saksamaa, Prantsusmaa, Luksemburg ja Madalmaad allkirjastasid Schengeni lepingu.

Juuni 1990

Belgia, Saksamaa, Prantsusmaa, Luksemburg ja Madalmaad allkirjastasid Schengeni lepingu rakendamise konventsiooni.

Märts 1995

Konventsioon jõustus ning Belgia, Saksamaa, Hispaania, Prantsusmaa, Luksemburgi, Madalmaade ja Portugali vahelistel piiridel kaotati piirikontroll (Hispaania ja Portugal allkirjastasid lepingu juunis 1991).

Oktoober 1997

Kaotati kontroll piiril Itaaliaga (leping allkirjastati novembris 1990).

Detsember 1997

Kaotati kontroll piiril Austriaga (leping allkirjastati aprillis 1995).

14. juuni 1985. Schengeni lepingule kirjutasi alla Wim van Eekelen (NL), Robert Goebbels (LU), Catherine Lalumière (FR), Waldemar Schreckenberger (DE) ja Paul De Keersmaecker (BE).

Mai 1999

Amsterdami lepinguga lõimiti Schengeni koostöö Euroopa Liidu õigusraamistikku.

Jaauar 2000

Kaotati kontroll piiril Kreekaga (leping allkirjastati novembris 1992).

Märts 2001

Kaotati kontroll piiril Taani, Soome, Rootsi, Islandi ja Norraga (lepingud allkirjastati detsembris 1996).

Detsember 2007

Kaotati kontroll maismaa- ja merepiiril Tšehhi Vabariigi, Eesti, Läti, Leedu, Ungari, Malta, Poola, Sloveenia ja Slovakkiaiga.

Märts 2008

Lennujaamades kaotati kontroll piiril Tšehhi Vabariigi, Eesti, Läti, Leedu, Ungari, Malta, Poola, Sloveenia ja Slovakkiaiga.

Detsember 2008

Kaotati kontroll maismaapiiril Šveitsiga (leping allkirjastati oktoobris 2004).

Märts 2009

Lennujaamades kaotati kontroll piiril Šveitsiga.

Detsember 2011

Kaotati kontroll piiril Liechtensteiniga (leping allkirjastati veebruaris 2008).

Mis saab edasi?

EL töötab praegu välispiiri jaoks välja e-piiri programmi. See hõlmab saabumise ja lahkumise süsteemi, millega täiustatakse piirikontrolli ja võitlust ebaseadusliku rändega, lihtsustades samal ajal sagedaste ja eelnevalt taustauuringu läbinud reisijate jaoks piiriületamist.

EL tegeleb ka viisamenetluse muutmisega, et ühendada seda muude poliitikavaldkondadega, näiteks turismiga,

ja hõlbustada veelgi menetlust sagedaste reisijate jaoks. Kaalumisel on ka uut tüüpi viisa – niinimetatud ringreisiviisa, mis lubab isikul viibida kahe või enama Schengeni riigi territooriumil kauem kui 90 päeva, kuid mitte üle aasta (võimalusega pikendada viisa kehtivust veel aasta võrra).

Lisateavet ...

... Schengeni õigusaktide ja eeskirjade kohta leiate rände ja siseasjade peadirektoraadi veebisaidilt ec.europa.eu/home-affairs/doc_centre/borders/borders_schengen_en.htm.

... ELi liikmesriikide rännet käsitlevate õigusaktide ja eeskirjade kohta leiate ELi sisserändeportaalist ec.europa.eu/immigration.

ec.europa.eu/home-affairs

ec.europa.eu/commission/2014-2019/avramopoulos

Jälgige meid Twitteris:

@EUHomeAffairs

@Avramopoulos

Väljaannete talitus

Trükis	ISBN 978-92-79-46105-7	doi:10.2837/226691
PDF	ISBN 978-92-79-46120-0	doi:10.2837/832194